

חַת־תִּי לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרִשְׁתִּי לְךָ לְךָ ז' מֵר-חֶשְׁוֹן ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֵן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / רֵאשׁוֹן עִם רִשׁ"י

ה' אומר לאברהם: "לך לך" - לך לארץ ישראל ותקבל הרבה ברכות שם. אברהם אכן הולך. יש רעב בארץ ועליו לרדת למצרים, אברהם אומר לשרי להתחבא.

ה' דבר אל אברהם (השם אברהם נתן לו מאחר יותר) בפעם הראשונה כשהיה בן 75. ה' הורה לו "לך לך", כבר יצאת מהמקום שבו נולדת, לחרון. עכשו התרחק אף יותר, מבית אביך תרח. לך לארץ שאראה לך אפלו שאינני אומר לך את המקום המדויק כרגע.

(למרות שתרח האמין בה', הוא העמיד פנים שעובד עבודה זרה בגלל שלא רצה שאנשים אחרים ידעו מכה. הוא עדין היה בחיים, אבל בסוף פרשת נח קראנו על מותו כדי שלא נחשוב שה' לא רצה שאברהם יקים מצות כבוד אב ואם).

אברהם היה נרגש מכה שלא ידע את היעד וה' נתן לו שכר מיחד על כה שלא שאל אותו לאן ללכת. ה' הבטיח לאברהם ברכות רבות על הליכתו לשם, כגון שיהיה אחד מהאבות אותם יזכירו היהודים תמיד בשעת תפילת העמידה.

המילה לך לך משמעותה לך עבור עצמך- זה יהיה טוב עבורך!

- כה הוא יתרחק מעבודה זרה בחרון
- תהיה לו הזכות ויהיו לו ילדים
- ילדיו יהפכו לעם גדול והוא יתעשר.
- אף כי אברהם הולך למקום חדש שלא מכירים אותו, ה' יעשה שאנשים ישמעו עליו כדי שיוכל ללמד יותר ויותר אנשים על ה'.
- יהיה לו הכוח לברך ברכות לאנשים אחרים
- יהיה אחד מהאבות והמיחד בהם, אותו אנו מזכירים בתפילת העמידה "מגן אברהם"
- מי שיברך אותו יהיה מברך, וכך גם ההפך.
- אנשים יברכו אנשים אחרים בברכה- שתהיה כמו אברהם

אברם הלך בדיוק כמו שה' אמר לו. הוא לקח את אשתו שרי (מאחר יותר שנה שמה לשרה) ואת אחינו לוט, הם הלכו בכיוון שה' הורה להם והגיעו לארץ ישראל (אז כננתה ארץ כנען). אברם עצר בשכם (כדי להתפלל עבור היהודים שבדורות הבאים ילחמו שם) ובהר גריזים והר עיבל מקום בו היהודים יאמרו בדורות הבאים שהם מקבלים על עצמם לקיים את התורה, (כשנכנסו לארץ ישראל). במקום הזה הבטיח ה' לאברם שיתן את ארץ ישראל ליהודים. אברם בנה מזבח והקריב קרבנות לה'.

הם המשיכו בדרךם לבית אל, שם בנה אברם מזבח נוסף והקריב קרבן נוסף כיון שהתנבא שבדורות הבאים משהו יעשה שם עבורה והיהודים יהיו בסכנה (זה ארע בימי יהושע עם אדם בשם עכו).

אברם התקרב יותר ויותר למקום שבו יבנה בעתיד בית המקדש.

בשנה זו היה רעב בארץ (לא היה מה לאכול) אבל אברם לא התלונן, למרות שהיה נראה כי ה' לא מקיים את הבטחתו שיהיו לו ברכות. אברם החליט שבינתיים הוא ירד למצרים היות ושם לא היה רעב.

בדרך, ראה אברם את שרי משתקפת במים, בדרך כלל הוא לא חשב כל כך על יפיה, אבל עכשו חשב שיתכן שאנשים יחשבו שהיא מאוד יפה! אברם חשש שהמצרים ירצו להרוג אותו ולקחת את שרי ולהתחתן אתה. לכן אמר לשרי להתחבא בארץ ושאם ימצאו אותה, שתאמר שהיא אחותו של אברם, כדי שלא יהרגו אותו ובמקום זה יתנהגו יפה אל אברם כדי שיאפשר להם להתחתן אתה.

תהלים / יום ז' לחדש פרקים ל"ט-מ"ג

בתהלים של היום כתוב "היתה לי דמעותי לחם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אלקיך"- הדמעות שלי הם כמו המאכל שלי, והן שואלות אותי כל הזמן איפה ה'?

הרבי מסביר שהפסוק הזה אומר שכדי שאדם יהיה באמת קרוב לה' הוא צריך לבכות לה' כל הזמן, לא רק בשבת או רק בזמן התפלה, אלא אפילו בזמן האכילה או משחק במשך השבוע.

תניא / אגרת הקדש סימן כ"ו (ז' מרחשון שנה פשוטה)

אתמול למדנו שההלכות של התורה מאוד קדושות אבל העניינים בהם עוסקים בהלכות יכולים להיות מערבים עם דברים לא טובים.

היום לומדים שמדבר לא רק על מה שהתורה מדברת עליו אלא שגם בתוך התורה עצמה יש טוב ורע.

מה? איך זה יכול להיות? איך יכול להיות משהו לא טוב בתורה?

התורה היא דבר רוחני מאוד שמגיע מאת ה', כדי שנבין זאת התורה צריכה לשים "מסכות" שנקראות כמו דברים שאנחנו כבר יודעים עליהם. זאת הסבה שאפשר לקרא ספור בתורה ויכול להראות לנו כאלו צדיקים עשו עברות (חס ושלום) או הלכות על אנשים שמשקרים או מרמים.

האמת היא, שהתורה נעלית הרבה יותר מכל הדברים האלה, אבל כדי שנבין זאת התורה צריכה ללבש "תחפושות" כאלה.

היום יום / ז' מר חשוון

הרבה אנשים חושבים שכדי להיות קרובים אל ה' ולחיות כפי שיהודי צריך, עלינו לחשב קודם כל על כך שהתורה היא הדרך הנכונה לחיות וכמה היא טובה, ואחר כך אפשר לדבר על כך עם אנשים אחרים עד שכלם ידעו זאת. ובהמשך אנחנו יכולים להתחיל לקיים מצוות ולחיות בדרך התורה.

כך היו עושים דברים בעבר, אבל לא עוד!

כְּשֶׁאֲבָרְהֶם אֲבִינוּ הִיָּה יֶלֶד מְאֹד צָעִיר, חָשַׁב שֶׁה' הוּא זֶה שֶׁפָּרָא אֶת הָעוֹלָם וְשָׁכַל הָאֲנָשִׁים צְרִיכִים לְהִתְנַהֵג כְּפִי שֶׁהוּא רוֹצֵה. הוּא הֵלֵךְ וְלָמַד עַל ה' לְכָל אֶחָד אֶחָד בְּעוֹלָם. בְּסוּפוֹ שָׁל דָּבָר הִיָּתָה לוֹ בְּרִית מִיָּלָה, הוּא עָשָׂה מְצוּה גִּשְׁמִית בְּדִי שֶׁהִגּוֹף שָׁלוֹ יִהְיֶה מְחַבֵּר אֶל ה'.

אָבֵל לְאַחַר שֶׁה' נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, קִיּוּם הַמְצֻוֹת הוּא הַדָּבָר הַחֲשׁוּב בְּיִתְרוֹ. לָכֵן עֲכָשׁוּ עוֹשִׂים זֹאת בְּסֵדֶר הַפּוּק, קוֹדֵם כָּל עוֹשִׂים בְּרִית מִיָּלָה, וְרַק אַחַר כֵּן לּוֹמְדִים תּוֹרָה. וְרַק אַז אֲנַחְנוּ חוֹשְׁבִים לָמָּה עֲשִׂינוּ זֹאת וְעַל כֵּן שֶׁ הַתּוֹרָה הִיא הַדֶּרֶךְ הָאֲמִתִּית וְהַנְּכוֹנָה שֶׁבָּהּ יְהוּדֵי צְרִיף לְחַיּוֹת.

סֵפֶר הַמְצֻוֹת / מְצֻוֹת עֲשֵׂה נ"ד, לֹא תַעֲשֵׂה קנ"ו, רכ"ט, עֲשֵׂה ט"ו, ע"ט

הַיּוֹם לּוֹמְדִים מְצֻוֹת רַבּוֹת עַל הַשְּׂמִיחָה בְּיוֹם טוֹב.

1. **מְצֻוֹת עֲשֵׂה נ"ד** - עֲלִינוּ לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה לִפְנֵי ה' בְּיָמֵים הַטּוֹבִים. חֵלֶק מִהַמְצֻוֹה הוּא לְהִקְרִיב שְׂלָמִי שְׂמִיחָה - קָרְבָן מִיַּחַד הַמְצִיָּן אֶת הַיּוֹתְנוּ בְּשְׂמִיחָה. יִשְׁנֶם דְּרָכִים רַבּוֹת בְּהֵם צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה כְּמוֹ שְׂתִית יַיִן, אֲכִילַת בָּשָׂר, לְבִישַׁת בְּגָדִים חֲדָשִׁים, חֵלּוּקַת מַמְתָּקִים לִילָדִים וְשְׂמִיחַת בֵּית הַשּׂוֹאֵבָה.
  2. **מְצֻוֹת לֹא תַעֲשֵׂה קנ"ו** - אֲסוּר לְבֹא לְבֵית הַמְּקַדָּשׁ לְלֹא מִתְּנוּת (קָרְבָּנוֹת) לָה'.
  3. **מְצֻוֹת לֹא תַעֲשֵׂה רכ"ט** - אֲסוּר לְשַׁכַּח מֵהַלְוִיִּים - צְרִיכִים לָתֵת לָהֶם אֶת מִתְּנוֹתֵיהֶם וּלְהַזְמִין אוֹתָם לְסַעַד אֶתְנוּ בְּיוֹם טוֹב.
  4. **מְצֻוֹת עֲשֵׂה ט"ו** - הַקְּהֵל - בְּיוֹם הַשְּׁנִי שֶׁל חַג הַסְּכוּת, בְּמוֹצָאֵי שְׁנַת הַשְּׂמִיטָה, כָּל הַיְהוּדִים צְרִיכִים לְהִתְאַסֵּף יַחַד וּלְשָׁמַע אֶת הַקְּרִיאָה שֶׁל חֲמֹשׁ דְּבָרִים.
- לוֹמְדִים מְצֻוֹה מִהַלְכוֹת הַבְּאוֹת:
5. **מְצֻוֹת עֲשֵׂה ע"ט** - כָּל בְּכוֹרוֹת הַבְּהֵמוֹת הַטְּהוֹרוֹת מוֹקְדָּשׁוֹת לָה'.

רְמַב"ם / הַלְכוֹת חֲגִיגָה פִּרְקִים ב', ג', בְּכוֹרוֹת פִּרְק א'

הַיּוֹם מְסִימִים לְלָמַד עַל הַקְּרָבָנוֹת הַמִּיַּחֲדִים שֶׁל יוֹם טוֹב.

פִּרְק ב' - לוֹמְדִים עַל עוֹד הַלְכוֹת בְּנוֹגַע לְקְרָבָנוֹת שֶׁכָּלם צְרִיכִים לְהִבְיֵא כְּשֶׁהֵם עוֹלִים לְרַגֵּל לִירוּשָׁלַיִם בְּחֲגִיגָה.

פִּרְק ג' - לוֹמְדִים עַל מְצֻוֹת הַקְּהֵל. הַרְמַב"ם מְסַבֵּיר בְּדִיוֹק מַה הִיָּה קוֹרָה בְּבֵית הַמְּקַדָּשׁ בְּמַעֲמַד מִיַּחַד זֶה. בְּפִרְק זֶה, אֲפָשָׁר לְחוּשׁ כְּמוֹ קְרִיאַת סְפֹר עַל הַזְּמַן שֶׁבּוֹ בֵּית הַמְּקַדָּשׁ הִיָּה קַיָּם. כַּעַת מִתְּחִילִים סִדְרָה חֲדָשָׁה שֶׁל הַלְכוֹת עַל בְּכוֹרוֹת.

פִּרְק א' - בְּפִרְק הַזֶּה מִתְּחִילִים לְלָמַד עַל הַנְּהִיגָה שׁוֹנָה מִהַרְגִּיל לְבְּכוֹרוֹת שֶׁל בְּהֵמוֹת כְּשֵׁרוֹת.

דְּרָכֵי הַחֲסִידוֹת / ז' מְרַחֲשׁוֹן - אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל

הֵאֵם הֵייתֶם רוֹצִים שֶׁעֲדִין יִהְיֶה חַג סְכוּת? נַחֲשׂוּ מַה? בְּמַדָּה מְסִימַת סְכוּת עֲדִין אֶתְנוּ.

הַיְהוּדִים לֹא הִתְחִילוּ לְבַקֵּשׁ גֶּשֶׁם עַד שֶׁהַיְהוּדֵי הָאֲחֵרוֹן הִגִּיעַ חֲזָרָה לְבֵיתוֹ מִבֵּית הַמְּקַדָּשׁ, זֶה לָקַח הַרְבֵּה זְמַן! מְסִימַת וְעַד הַיּוֹם - ז' חֲשׁוֹן.

אֲפֹלוּ בְּיָמֵינוּ, הַיְהוּדִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לֹא מִתְּחִילִים לְבַקֵּשׁ גֶּשֶׁם (וְתָן טַל וּמָטָר) עַד הַתְּאָרִיף ז' חֲשׁוֹן. הַרְבֵּי אוֹמֵר שְׁלוֹמִדִים מִכָּף מָסַר מְאֹד חֲשׁוּב בְּאֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל.

עם כל זה שהיהודים היו באמת צריכים גשם כדי שהצמחים יגדלו, כל היהודים המתנינו שהיהודי האחרון יגיע למקום מגוריו כדי לבקש גשם. גשם הוא דבר שכלם מאוד זקוקים לו, אבל כדי שיהיה קל יותר לאותו יהודי אחרון להגיע חזרה מירושלים בלי שיצטרף ללכת דרך שבילים גשומים ומלאי בוץ. היהודים המתנינו!

תפלה / מתחזקים בבטחון בתפלה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה ציפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

חזרה – למה הכוונה בטחון בה'

להיות בטוח ומגן ולתת אמון שמישהו ידאג לך. בכדי שיהיה לאדם בטחון בה' צריך לודא שהאמונה בה' שלמה. כך יודעים שאפשר לבטח בה'.

רבנו בחיי בחובת הלכות מונה שבע פרטים של אמונה ראוייה, שתעזר לנו בבטחון הראוי:

1. לה' יש הרבה רחמים עלינו. הוא מקור הרחמים. אם מישהו אחר מרחם עלינו, גם זה מגיע מרחמיו של ה'.
2. ה' הוא טוב! ה' הוא הטוב המחלט, ה' רוצה שגם לנו יהיה טוב- אפילו אם אנחנו לא משלמים.
3. ה' יודע מה טוב לנו – ה' ברא אותנו וה' מבין אותנו והוא יודע בדיוק מה באמת אנחנו צריכים.
4. ה' יכול לעשות זאת. אנשים אחרים יכולים לרצות לעזור, אבל ה' יכול באמת לעזור, לא משנה מה ואיך. אין דבר שיכול למנוע מה' מלעזור לנו אם הוא רוצה.
5. השגחה פרטית- ה' יודע מכל פרט קטן בחיינו ואכפת לו מכם. כל דבר שה' עושה הוא טוב עד לפרטים הקטנים ביותר.
6. ה' הוא האחראי – אף אחד ואף דבר לא יכול להכאיב או לעזור אם ה' לא רוצה בכך.
7. ה' הוא הסבה האמתית- כל דבר קורה כפי שקורה רק בגלל שה' רצה שכן יקרה. כל הדברים שרואים וחושבים שהם הסבה הם רק הכלים באמצעותם הדבר קורה. כאשר חושבים על כל הדברים האלה באמירת פסוקי דזמרה, בהם משבחים את ה' האמונה והבטחון בה' מתחזקים.

גאולה ומשיח / תחית המתים

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

בחמש הנלמד היום, ה' מבטיח לאברהם אבינו שילדיו יקבלו את כל ארץ ישראל, ממלכתם של עשרת העמים. אבל קודם, הם יצטרכו להיות בגלות של 400 שנים – גלות מצרים. לאמתו של דבר, לא נקבל את כל ארץ ישראל עד לביאת המשיח. מדוע אם כן הבטחת ה' עוסקת רק בגאולת מצרים?

המהר"ל מביא מהמדרש שהתורה כותבת את המילה "וגם" כדי לרמוז שתהיה עוד גלות אחר הגלות הזו. גלות מצרים הייתה הגלות העקרת וכל הגליות האחרות משתלשלות ממנה. ה' אמר לאברהם על כל הגליות העתידות להתרחש והבטיח לו שבסוף יצא אפילו מהגלות הזו "בברכוש גדול".

(גבורות ה' פרק ט', ילקוט משיח וגאולה על התורה עמוד 259)